

Bombe-mysteriet
Oversat af Flemming Andersen efter
Jürgen Banscheraus: Frohes Fest, du Weinachtsmann!
© 2001 by Arena Verlag GmbH, Würzburg
Copyright © Danish Edition 2002 by CDR-Forlag
Skolebakken 11, DK-8000 Aarhus C
www.forlagene.dk • cdr@forlagene.dk
Tryk: Narayana Press
ISBN 87-7841-308-7

Ekspedition:
Boghandlen eller Nordisk Bog Center, fax 5636 4039

Læs mere om Kwiatkowski-bøgerne og
deltag i konkurrencer om bog-præmier på:
www.forlagene.dk/cdr

Da jeg kom hjem fra skole i dag, stoppede min mor mig, lige idet jeg kom ind ad døren. »Der er en, der har ringet,« sagde hun.

»Nå,« sagde jeg, kylede skoletasken ind på mit værelse og skyndte mig ud i køkkenet.

Hvis jeg skal være helt ærlig, så var jeg ret ligeglad.

For det første er der tit nogen, der ringer til mig, så der var ikke rigtig nogen grund til at styrte ind til telefonen. Og for det andet, så havde jeg glemt at tage min madpakke med i skole og var lige ved at besvime af sult.

Mens min mor lavede en tallerken brasede kartofler med blomkål til mig, sagde hun: »Jeg har skrevet nummeret op. Du skal ringe til hende så hurtigt som muligt.«

»Hende?« spurgte jeg med munden fuld af mad.

Min mor nikkede. »Det var en pige. Jeg har glemt navnet.«

En pige? Hvem det end kunne være, så ville jeg tage tyren ved hornene og straks ringe til damen. Jeg har fået nok af piger. Selvom jeg på en måde også er interesseret i dem. Men jeg kan simpelthen ikke greje dem. De er så ... så anderledes. De behøver bare at se på mig, glo på en særlig måde, og straks er der et eller andet i mit

hoved, der slår fra. Og så kan jeg ikke længere tænke klart, men griner fjoget og glemmer helt, hvem jeg er:

Kwiatkowski, en af de største detektiver siden Sherlock Holmes.

Det påstår Olga i hvert fald – hun er min bedste ven. Og hun må jo egentlig vide det.

For øvrigt var der en pige med i min sidste sag. Damen hed Tina. Det var på grund af hende, at der var lige ved at ske en katastrofe ... Men lad os tage det fra begyndelsen.

Det begyndte med, at Tina kom hen til mig i det store frikvarter. Jeg sad på bordtennisbordet og forsøgte at koncentrere mig om de regnestykker, vi skulle lave i matematik i næste time.

Hvis jeg bare fik et seks-tal, så kunne jeg være godt tilfreds, jeg havde nemlig igen slet ikke haft tid til at øve mig, fordi jeg havde så meget arbejde.

»Hej,« sagde Tina. Hun gik en klasse over mig. Når hun gik forbi os i skolegården, så gloede alle efter hende, selv Mathias. Den stakkel har seks søstre og er, hvad piger angår, ret ødelagt.

»Øh, ... hej ... hej ...« stammede jeg.

»Det er dig, der hedder Kwiatkowski, er det ikke?« spurgte hun.

